

1. Strażakom w strefie zagrożenia¹ wyznacza się do asekuracji co najmniej dwóch strażaków wyposażonych w sprzęt ochronny o takim samym stopniu zabezpieczenia jak strażacy pracujący w tej strefie (wyposażonych w sprzęt umożliwiający podjęcie pracy w strefie zagrożenia).
2. Rota asekuracyjna może realizować inne zadania poza strefą zagrożenia² pod warunkiem gotowości do wejścia w strefę zagrożenia i wsparcia pracujących w niej strażaków w niezbędnym zakresie, w szczególności do pomocy w prowadzeniu ewakuacji.
3. Docelowo asekuracja powinna opierać się na wyznaczeniu strażaków dedykowanych wykonywaniu zadań związanych z zabezpieczeniem strażaków pracujących w strefie zagrożenia³.
4. Zadaniem „roty asekuracyjnej” jest przygotowanie się do ewentualnego udzielenia pomocy zagrożonym ratownikom znajdującym się w strefie niebezpiecznej.

Główne zadania to:

- Zapoznawanie się z sytuacją na miejscu zdarzenia, w szczególności w strefach niebezpiecznych, gdzie działają strażacy (proces ciągły)
 - Zbieranie informacji mogących ułatwić podjęcie działań RIT (informacje o obiekcie, zagrożeniach,...)
 - Przygotowanie sprzętu mogącego mieć zastosowanie przy pomocy (ewakuacji) ratowników⁴
 - Wykonywanie czynności mogących ułatwić pomoc (ewakuację) ratowników
5. Dopuszcza się wprowadzenie ratowników będących zabezpieczeniem do działań „standardowych”⁵, przy założeniu wyznaczeniu innych ratowników jako RIT.
 6. RIT ma być świadomy, zorientowany i przygotowany do działań

¹ Konieczność pracy strażaka w aparacie ochrony dróg oddechowych oznacza, że działa on w strefie zagrożenia

² Rotą asekuracyjną może być np. kierowca oraz dowódca – „poziom 0”

³ Minimum dwóch strażaków – „poziom 1” lub zastęp – „poziom 2”

⁴ Przygotowanie (rozłożenie) maty sprzętowej oznacza, że RIT jest stworzony

⁵ Ratownicy RIT są przygotowani do działań, mają dużą wiedzę o obiekcie, prowadzonych działaniach oraz o potencjalnych zagrożeniach